

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc
Manuscripte nu se înapoiază

Situațiunea.

I.

Enunțările făcute de Maiestatea Sa la Cluj nu vor pute, credem noi, să producă vre-o schimbare mai însemnată în dispozițiunile Românilor.

Elementele extreme vor profita fără îndoială de ele, pentru-ca să-i împingă pe Români, fie la dreapta, fie la stânga, mai de parte decum iartă buna chibzuință și interesele noastre naționale.

Cuvintele rostite de Maiestatea Sa sunt însă atât de lămurite, încât restălmăcirea lor e preste puțină.

Este un lucru de sine înțeles, că, monarch constituțional, Maiestatea Sa aprobă procedurile actualului său guvern, și dacă ne dăm seamă despre situațiunea generală, trebuie și noi, care combatem pe acest guvern, să primim cu resignațiune patriotică această aprobare. Nu e acum timpul, ca să se accentueze deosebiri de vederi dintre coroană și consilierii ei.

Nici una însă din enunțările făcute de Maiestatea Sa nu dă cuiva dreptul de a presupune, că Maiestatea Sa identifică pe actualul guvern cu poporul maghiar ori pe poporul maghiar cu statul ungar.

Din toate enunțările Maiestății Sale rezultă, că Maiestatea Sa consideră și vrea să considerăm și noi pe actualul guvern drept un guvern al țării și pe poporul maghiar drept una din „naționalitățile” ce constituiesc regatul ungar.

Dreptul de a combate pe un guvern, care nu ține seamă de interesele noastre, nu poate nimeni să ni-l pună la îndoială: îl avem, ca cetățeni, în virtutea așezămintelor constituționale. Maiestatea Sa însă vrea, ca, folosindu-ne de acest drept, să combatem guvernul, să combatem pe cei ce-l servesc, să combatem pe cei ce-l susțin, nu însă pe concetățenii nostri maghiari, nu pe poporul maghiar, nu mai presus de toate, patria comună.

Și trebuie să recunoaștem că, în adevăr, combatând contra guvernului, în timpul din urmă, adese-ori am scăpat cu vint, din care s'ar pute trage concludsiunea, că suntem în luptă cu concetățenii nostri maghiari, cu poporul maghiar, chiar și cu statul ungar.

Vina însă nu este a noastră ori, cel puțin, nu numai a noastră. Susțitorii ac-

tualului guvern și slujbașii lui, ei sunt aceia, care totdeauna ni-au prezentat guvernul drept un guvern maghiar și au indentificat statul ungar cu poporul maghiar. Ba chiar sunt acum câteva zile, în timpul petrecerii în Ardeal a Maiestății Sale, în coloanele ziarelor maghiare ni se spunea, că și Coroana se identifică cu poporul maghiar, că regele este maghiar și numai maghiar.

Ne vom feri deci cu toții în viitor, ca nu cumva, combatând pe actualul guvern, să producem impresiunea că suntem în luptă cu concetățenii nostri maghiari. Dar' dacă susțitorii guvernului vor mai identifica pe actualul guvern cu poporul maghiar, pe poporul maghiar cu statul ungar, ba chiar și cu Coroana, le vom aduce aminte enunțările făcute de Maiestatea Sa la Cluj.

Monarchul este al nostru al tuturor de o potrivă, pus mai presus de toți: așa a fost totdeauna, așa este acum și așa voiesce să fie, și de aceea a fost și rămâne și de aici înainte rașimul nostru firesc în mijlocul fluctuațiunilor politice, afară de noi înșine, cea din urmă nădejde a noastră.

Pretutindenea și față cu ori-și-cine Maiestatea Sa a accentuat caracterul *poliglot* al țării noastre, și de câte ori a vorbit Maiestatea Sa, cei prezenți au trebuit să simtă, că mai este aici în țeara aceasta și cineva, care nu era prezent și de care Maiestatea Sa ține seamă mai mult ca ori-și-când.

Ear' acest cineva suntem noi Români, ca Români.

Guvernul, partidele maghiare, cercurile hotărâtoare ale Monarhiei și străinătatea n'au putut să treacă cu vederea, că în tot timpul petrecerii Maiestății Sale aici în mijlocul Românilor, Românii s'au ținut la o cuviincioasă depărtare și nu s'au prezentat nicăiri, ca Români, în fața Maiestății Sale.

Și nu se cere multă pricepere politică, pentru-ca ori-și-cine să înțeleagă, că altfel s'ar fi prezentat petrecerea Maiestății Sale în Ardeal, alta ar fi fost importanța acestui eveniment în viața țării noastre, dacă Românii, ca Români, ar fi profitat de ocaziunea aceasta, pentru-ca să se apropie cu încredere de Tron și să încredințeze pe Maiestatea Sa, că păstrează și vor păstra în toate împrejurările tra-

dițiunile de alipire, către Casa de Austria, ale părinților sei, că luptase-vor totdeauna și contra ori-și-cui, precum s'au luptat părinții lor, pentru mărirea și puterea Monarhului lor.

N'au vrut însă Românii, n'a vrut partidul național român, să o facă aceasta, fiindcă era actualul guvern la mijloc, n'au vrut, fiindcă țineau să se scie, că dl Coloman Tisza nu poate să dispună și de Români. Vor face-o atunci și acolo, când și unde vor pute să se apropie de Monarchul lor fără de mijlocirea d-lui C. Tisza.

Tocmai de aceea însă nici ni-am făcut, nici trebuia să ne facem gândul, că Regele constituțional al Ungariei, fiind present ministrul responsabil al Ungariei, va aproba lupta noastră contra actualei stări de lucruri și ne va încuraja în ea. E chiar în natura lucrurilor să fie încurajați și aprobați cei ce susțin guvernul ori îl servesc.

Tactul politic și diferența către Tron cereau, ca Românii să stee de astădată în rezervă cuviincioasă, să nu deee năvală, să nu provoace conflicte, să nu-i creeze Monarchului lor o pozițiune grea, să nu-l siliască a le spune ceea-ce poate că nu bucuos le spune, dar' trebuie să le spună, dacă nu vrea să intre în conflict cu consilierii sei actuali. Și urmașii nostri le vor fi recunoscători Românilor ași în viață pentru purtarea lor domoală și corectă, pentru silințele ce 'și-au dat ca să nu compromită nici interesele naționale prin o purtare prea îngăduitoare, nici buna reputațiune a neamului nostru prin iviri turbulente.

Pentru-ca ne-am arătat astfel, oameni hotărâți, dar' cu minte, nemulțumiți, dar' leali și iubitori de ordine, nici odată încă nu 'i-s'a dat rezistenței noastre importanța ce 'i-s'a dat acum, nici odată nu s'a ținut, ca acum, seamă de susceptibilitățile noastre legitime.

Adresându-se la deputațiunea jurisdicțiunilor, Maiestatea Sa ține să accentueze, că Ardealul e definitiv unit cu Țeara-Ungurească și se exprime dorința, ca unirea aceasta să fie intrată și în sentimentul populațiunii. Ba speră Maiestatea Sa, că acum, pe când se află aici, va găsi destulă ocaziune de a se convinge, că unirea e și intrată în sentimentul populațiunii.

Toate aceste — pentru-ca se scie, că e în țeara aceasta *cineva*, care nu s'a împăcat încă cu unirea făcută.

Acel *cineva* nu era acolo la Cluj, în fața Maiestății Sale, dar' este în țeară și s'a ținut seamă de el.

Tot astfel, răspundându-le reprezentanților reuniunii maghiare de cultură din Cluj, Maiestatea Sa pune „naționalitatea” maghiară alături cu celelalte „naționalități” ale țării și face bunăvoința Sa atrătoare de *tactul*, cu care va urmări reuniunea scopul, altfel nobil, al ei.

Această accentuare a cestiunii de *tact* s'a făcut pentru-ca să nu se atingă susceptibilitățile legitime ale celorlalte „naționalități” și în deosebi ale Românilor.

Cu deservire, lămurit se pronunță, în sfârșit, Maiestatea Sa, adresându-se la preoțiimea română și mai ales la cea greco-orientală.

Capul bisericii române greco-catolice îi exprimă Maiestății Sale sentimentele de devotament și de alipire credincioasă ale sale, ale preoțiimii, în fruntea căreia se află, și ale credincioșilor, pe care îi păstoresc.

Maiestatea Sa primesce cu mulțumire exprimarea acestor sentimente, dar' pune la îndoială sinceritatea lor, când dă expresiune speranței, că cei-ce le exprimă, le vor și dovedi în faptă și când le reamintesc chemarea lor *împăciuitoare* și-i cheamă să cultive în popor numai sentimente, care corespund cu interesele bisericii, ale Tronului și ale patriei.

Coroana intervine aici cu autoritatea ei, pentru-ca preoțiimea unei întregi biserici să deee și dovedi despre sentimentele ei de lealitate și să propage numai anumite sentimente.

Ei bine! — de ce oare trebuie să intervină chiar coroana? Cine face, ca sentimentele de lealitate ale preoțiimii rămâne gr.-cat. să fie discutabile? Pentru-ce preoțiimea aceasta trebuie să deee dovedi? De ce 'i-se pune în vedere chemarea *împăciuitoare*? În al cui interes are să propage numai anumite sentimente? Cine propagă și altfel de sentimente?

Dacă partidul național român n'ar fi decât doi trei oameni exaltați și fără de trecere în țeara aceasta, dacă el n'ar avea izvorul lui în sentimentul comun al milioanelor de Români, dacă preoțiimea română gr.-cat. n'ar fi socotită ca purtătoare a ideilor naționale române, ca trup

Foița „Tribunei“.

Mica Fadetă.

De George Sand.

(Urmare.)

XXXVIII.

De ce mă mustri, că am o inimă rea? dîse el; d-ta mă insultă, când vești bine, că eu n'am puterea de a mă apăra.

— Eu îți dic numai lucruri adevărate, răspunse mica Fadetă, te cunosc puțin mai bine decum te cunosci d-ta însuși, Sylvinet, și îți spun, că slăbiciunea nasce falsitatea, și de aceea ești egoist și ingrat.

— Nu te mai încerca să te aperi, răspunse mica Fadetă, te cunosc puțin mai bine decum te cunosci d-ta însuși, Sylvinet, și îți spun, că slăbiciunea nasce falsitatea, și de aceea ești egoist și ingrat.

— Dacă cugeți așa rău de mine, Fanchon Fadet, este numai, că fratele meu Landry m'a descris cu astfel de vorbe urite, și te-a făcut să vești puțină dragoste ce avea pentru mine, căci

și dacă mă cunosci ori pretinzi a mă cunoaște, numai dela el ai putut afla ceea-ce scii.

— Iată unde voiam să te aduc, Sylvinet. Sciam eu, că nu poți spune trei vorbe fără de a te plânge și de a acusa pe fratele d-tale gemen, căci dragostea ce ai pentru el, fiind prea nebună și prea fără căpătâiu, tinde a se schimba în dispreț și răsunare. După aceasta cunosc, că ești pe jumătate nebun, și că nu ești de fel bun. Ei bine îți spun eu, că Landry te iubesc de o mie de ori mai mult decum îl iubesci d-ta, dovedă că el nu-ți împuță nici odată nimic, chiar nici lucrurile, prin care îl faci să sufere, pe când d-ta îi împuți toate lucrurile, atunci chiar când îți cedează și te servesc. Cum voiesci să nu vești deosebirea dintre el și d-ta? De aceea, cu cât Landry 'mi-a vorbit bine de d-ta, cu atât te-am judecat eu mai rău, căci îmi diceam, că un frate atât de bun numai de suflet nedrept poate să fie rău înțeles.

— Și Dta mă uresci, Fadetă? — Nu m'am îndoit nici odată despre aceasta, și sciam eu bine, că îți luai iubirea fratelui meu vorbind rău despre mine.

— Mă așteptam să te vești și aici, jupâne Sylvane, și mă bucur prea mult, că mă bagi, în sfârșit, și pe mine în joc. Ei bine! am să-ți spun, că esti o inimă rea și un taie minciuni fiindcă înțelegi rău și ocăresci pe cineva, care totdeauna te-a servit și cruțat în inima sa, cu toate că scia, că îi ești rău-voitoare, pe cineva care de sute-ori s'a lipsit de cea mai mare și de singura plăcere, pe care o avea pe

lume, de plăcerea de a vedea pe Landry la d-sa și să-și deee fericirea de care ea însăși se lipsea. Cu toate aceste nu-ți-o datoram aceasta. Ai fost totdeauna dușmanul meu și de când numai îmi aduc aminte, n'am mai văzut un băiat atât de aspru și de îngâmfat, cum ai fost d-ta față de mine. Ași fi putut să am dorința de a mă răsună, și nici ocaziunile nu 'mi-au lipsit; dacă n'am făcut-o și dac'am răsplătit cu bine răul, era fiindcă-mi dîc în gândul meu, că inima creștinească trebuie, pentru-ca să-i placă lui Dumnezeu, să fie iertătoare, față cu deapropapele. Dar' — când îți vorbesc de Dumnezeu, fără îndoială că nu-mi prea dai ascultare, fiindcă ești dușmanul lui și al fericirii d-tale sufletesci.

— Multe te las, Fadetă, să-mi spui, dar' asta e prea din cale afară, și îmi faci imputarea de a fi un păgân.

— Nu 'mi-ai dîs oare adineoară că-ți doresci moartea? ori nu cumva crești, că acesta e un gând creștinesc?

— N'am dîs-o asta, — am dîs că...

Și Sylvinet se opri de-o dată, gândindu-se la ceea-ce dîsesse și ceea-ce acum, după mustră rile Fadetei, îi părea un păcat greu. Ea însă nu-l lăsa să-și vie în fire și urmă a-l ține de scurt.

— Se poate, — dîse ea, — că vorbele 'ți-au fost mai rele ca gândul, căci sciu prea bine, că nu-ți doresci moartea pre cât doresci s'o arăți aceasta, numai pentru-ca să rămân stăpân în familia d-tale, să chinuiesci pe biata d-tale mămă, care desnădejduiesc, când te vede așa,

și pe fratele d-tale gemen, care e destul de naiv, pentru-ca să creadă, că vrei să-ți curmi zilele. Pe mine, Sylvane, n'ai să mă tragi pe soară. Eu cred, că te temi de moarte nu mai puțin, ba poate chiar mai mult ca alții, și că te joci cu frica, pe care li-o faci celor ce te iubesc. Îmi place să ved, cum hotărârile cele mai înțelepte și mai necesare cad față cu amenințarea d-tale de a-ți curma zilele; și în adevăr, e lucru foarte comod și foarte plăcut de a nu ave să-ți deei decât un cuvânt, pentru-ca să-ți vești pe toți închinându-se înaintea d-tale. Așa că te-ai făcut stăpânul tuturor de aici. Dar' fiindcă ceea-ce faci este contra naturii și fiindcă mergi pe căi, care nu-ți plac lui Dumnezeu, Dumnezeu te pedepsește făcându-te mai nefericit de cum ai fi, dacă ai asculta în loc de a porunci. Și eată că 'ți-s'a urît de o viață pe care 'ți-au făcut-o prea dulce. Am să-ți spun eu ceea-ce 'ți-a lipsit, ca să fii un băiat bun, Sylvinet. Este, că n'ai avut părinți aspri, miserie multă, lipsa de pâine în toate zilele și bătaie mai adese-ori. Dacă ai fi fost crescut la aceeași scoală cu mine și cu fratele meu Jeanet, în loc de a fi ingrat, ai fi recunoscător de cel mai mic lucru. Ascultă Sylvinet nu te sprigini prea mult pe aceea, că ești gemen. Scii că s'au dîs multe despre d-voastre, că dragostea de gemen este o lege a naturii, care trebuie să ve omoare de o opresce, și d-ta ai creșut că te supuni soartei d-tale ducând această dragoste până la exces; Dumnezeu însă nu e atât de nedrept ca să ne deee o soartă rea chiar din pântecul mamei noastre. Nu este

din trupul poporului român și sânge din sângele lui, ca parte bună și prețioasă din partidul național român, dacă partidul național român n'ar fi în țeara aceasta o putere, în fața căreia guvernul își simte impotența, atunci n'ar mai fi trebuință de intervenirea Coroanei.

Aceasta din cuvintele rostite de Maiestatea Sa la adresa preoțimii române gr.-orientale iese cu atât mai virtuos la iveală. Dar' ne oprim deocamdată aici.

Recunoaștem fără de rezervă, că, obținând intervenirea Coroanei în favorul său, guvernul din Budapesta a pus pe partidul național român în strimțorare și l-a silit să sisteze lupta pentru un timp oare-care.

Românii atât de mult țin la Monarchul lor, atât de monarchici sunt prin chiar firea lor, cu atâta iubire, cu atâta credință, cu o încredere atât de necondiționată se alipesc de Casa Domnitoare, încât li-e destul să știe, că Monarchul lor vrea ca ei să mai tacă, să mai rabde și să mai aștepte, pentru-ca nimeni să nu mai poată isbuti a-i face să nu tacă, a-i scoate din răbdare și a pune capăt așteptării lor.

Da! Românii vor tăce, vor răbda și vor aștepta, dar' pe cât de adevărat e, că mâne are să resară soarele, pe atât de adevărat este, că ei nu vor uita și nu se vor da îndărăt.

De ale politice mari. Precum scim, în ajunul venirii în Ardeal a Maiestății Sale diare maghiare ni-au adus scirea, că în timpul petrecerii în Ardeal a Maiestății Sale le va face și Regele Carol I. Clujenilor „onoarea” de a veni la Cluj. În urmă însă vorba e numai, ca doi dintre ministrii României să vină la Deva.

Lucrurile s'au petrecut precum prevăduserăm noi: Dl căpitan Coandă, atașatul militar din Viena, a asistat el singur la manevrele din Deva. Ba tocmai în ziua sosirii Maiestății Sale la Deva s'a produs în presa „patriotică” și gălăgia stîrpită de „regularisirea” Episcopului Dominic Szász.

Temându-ne, ca nu cumva din toate acestea oamenii mai puțin orientați să tragă concluziunea, că s'a produs oare-care încordare între monarchia noastră și vecinul stat român, am ținut să accentuăm în mai multe rânduri, că relațiunile atât între Curtea din Viena și cea din București, cât și între guvernul nostru din Viena și cel din București sunt cele mai bune.

Cele mai nouă semne ale acestor relațiuni sunt visita făcută de Exceleția Sa Baronul de Schönfeld, comandantul militar al Ardealului, chiar în ajunul manevrelor, și mai ales cea făcută de Alteța Sa Imperială Archiducele Albrecht, șeful armatei noastre, imediat după încheierea manevrelor, la castelul Peleşului, și primirea simpatice ce i-s'a făcut bătrânului unchiu al Monarchului nostru atât la Sinaia, cât și în București, unde a petrecut alaltăieri, vizitând câteva din stabilimentele militare ale României. — Alte semne se vor ivi mai curând ori mai târziu.

Încordarea ce există între poporul român și cel maghiar, deși silește pe guvernul din Bu-

el atât de rău ca să ne dee gânduri, pe care noi n'am pute nici odată să le învingem, și d-ta păcătuiesci, așa superstițios cum ești, crezând că ai în sângele corpului d-tale mai multă putere și soarte mai urită de cum ai în mintea și în judecata d-tale. Nici odată, afară numai dacă te-ai ști nebun, nu voin crede că nu poți să-ți stăpânești jelosia, dacă vrei. D-ta însă nu vrei, căci prea mult i-s'a desmerdat vițul sufletului d-tale și d-ta prețuiești mai puțin datoria decât capriul d-tale.

Sylvinet nu răspunde nimic și lăsa pe Fadeta să-l mai mustre încă mult timp fără de a-i cruța ea nici o critică. El simțea că ea are dreptate și că nu-i lipsia îngăduința decât într-un singur punct: adică, ea se părea că crede că el nu i-s'a stăpânit nici odată durerea lui și că el cu voia lui a fost egoist, pe când dînsul a fost egoist fără de voie și fără ca să știe. Aceasta îl mâhnia și îl umilia tare și ar fi dorit să-și dea o mai bună părere despre conștiința sa. Cât despre dînsa, ea scia bine că exagerează, dar' o făcea aceasta ca să-i sguđuie puțin spiritul înainte de a începe cu blândețe și cu mângâiere. Ea se forța dar' de a-i vorbi aspru și de a-i părea lui că e tare necăjită, pe când în inima ei, ea simțea atâta milă și iubire pentru el, încât era bolnavă de prefăcătorie ei și când îl părăsi ea, era mult mai ostentă de cum îl lăsase pe el. (Va urma.)

curești, ca, ținând seamă de sentimentul public al țerii, să-și impună oare-care rezerve față cu guvernul din Budapesta și în genere față cu statul ungar, nu poate să altereze relațiunile dintre monarchia noastră și statul român, căci sunt foarte mari interesele, pe care se întemeiază aceste relațiuni.

Ei bine! pre când Archiducele Albrecht petrece la Sinaia și la București, unul dintre diarele din Cluj, oficiosul „Kolozvár”, vorbind despre Români și despre Sași, dăce următoarele:

„Să învețe a fi Maghiari, fără-ca să înceze a fi Sași ori Români, precum Sașii din Scepus, Germanii de preste Dunăre și unii dintre Români de preste Tisa (?) au știut să împace credința către limbă cu patriotismul maghiar. A disprețului însă limba maghiară, a ignora dieta din Budapesta, a nega uniunea, a sărbători pe Cloșca, a ține conferențe la Sibiu, a purta steaguri de ale României și a decora păreții cu portrete de ale lui Carolus ori a alerga cu plângeri la Bismarck, de a calumnia guvernul țerii față cu străinătatea și în genere de a se pune în conflict cu toate năsuințele statului ungar, — acestea nu vor să dăcă patriotism.”

Din toate aceste ar rezulta, că „Carolus” și „Bismarck” nu sunt amici, ci dușmani ai monarchiei noastre și că Românii și Sașii lucrează în înțelegere cu acești dușmani pentru realizarea unor planuri, fără îndoială cele mai vaste ce s'au croit vre-odată.

Același diar ne mai spune apoi și următoarea anecdotă în adevăr plină de haz.

„După terminarea primului prânz dela curte, sfârșindu-și reuniunile de cântăriserenada, doi prelați au rămas cufundați în conversațiune pe balconul palatului Bánffy, Miron Roman și Dominic Szász, nebagând de seamă, că Maiestatea Sa dimpreună cu cei ce îl încungiurau se întorsesse în saloane”. Miron Roman stetea despre piață, de unde frumoasa lui figură de om levent eșia bine la ivală. Deodată au răsunat câteva „Eljen”-uri bubuitoare, care i-a făcut să tresară pe cei doi prelați cufundați în conversațiune, apoi Dominic Szász îi dăse soțului său: „Vedeți Exceleția, publicul maghiar primese la Cluj în mod mai simpatice pe prelatul român, decât n'a primit pe mine poliția română la București”. „Eljen”-urile Te privesc pe Exceleția Ta: primesele! Atunci Miron Roman, eșind puțin mai la vedere, a ridicat pălăria și s'a închinat spre public, apoi stringând mâna dreaptă a lui Szász Domokos, a ridicat-o, ca să vadă toți, că prelatul român trăiesce în bună prietinie cu episcopul reformat și publicul ear' a strigat „eljen!” Dominic Szász s'a închinat apoi și el și cei doi prelați s'au întors vorbind afectuos la societatea ce se afla înăuntru.”

Care va să dăcă Metropolitul Miron Roman i-a dat Episcopului Dominic Szász satisfacțiune pentru supărarea, pe care i-o făcuse ministrul Dimitrie Sturdza, ear' publicul clujean e mai gentil ca poliția din București.

Pagubă numai, că Miron Roman nu e un prelat român, ci unul dintre prelații Ungariei și că atunci, când acest prelat îi dedea colegului său cuvenita satisfacțiune, ministrul cel cu pricina, dl Dimitrie Sturdza îl primea pe Archiducele Albrecht la București.

E atât de absurd a căuta semne de încordare între Monarchia noastră și România, — și sunt cu toate aceste oameni, care le caută, ba vor chiar să-și facă capital din ele.

Revistă politică.

Sibiu, 15 Septembrie st. v.

Dieta ungară a fost convocată pe ieri, dar' conform unui obicei vechiu deputaților dietali li s'a dat și de astă-dată un termen de trei zile pentru sosirea lor în Budapesta, și astfel primele ședințe ale ambelor case dietale se vor începe numai la 28 l. c., ear' deschiderea solemnă a dietei se va face Vineri la 29 Sept. prin mesajul de tron al Maiestății Sale.

Cu toate că împărțirile, ce le-a făcut Poarta în Petersburg în privința cestiunii bulgare, nu sunt încă pe deplin cunoscute, după o depeșă ce o primesc din Constantinopol „Agence Reuter”, atâta se știe, că Poarta a adresat guver-

nului rusesc o notă oficială și un comunicat oficial.

În notă se face o reprimărie istorică asupra cestiunii și se observă, că în credință, că toate puterile vor accepta proiectele rusesci, dacă pe acele le va împărtași și principele de Bismarck, Poarta le-a trimis la Berlin. După-ce trei puteri s'au declarat în contra lor, Rusia e recercată a-și modifica în câțva proiectele, pentru-ca să le poată accepta toate puterile.

În comunicatul oficios Poarta însă modificările, care ar pute să se facă; după aceste Rusia ar pute să trimită în Bulgaria un comisar rusesc, care ar fi apoi spriginit din partea comisarului suprem otoman. Dacă puterile ar insista pe lîngă aceea, comisarului rusesc s'ar pute da drept ajutor și un comisar al unei a treia puteri, și dacă ar fi de lipsă, s'ar pute forma chiar și o comisiune internațională din delegați de ai marilor puteri. Astfel guvernul bulgar va fi numai decât provocat a se retrage, a exscire nouă alegeri pentru Sobranie și a impune acesteia să aleagă pe unul dintre acei trei prinți, asupra cărora s'au fost unit deja puterile.

Se asigură, că Poarta a îndrumat în comunicatul ei la măsurile coercitive ce eventual ar fi de lipsă, spre a sili pe Bulgaria a accepta hotărârile, pe care le-au luat marile puteri.

Din toate aceste se pare, că ultimii pași diplomatici ai Porții în această cestiune sunt numai de o importanță secundară. Poarta nu face altceva, decât urmează sfatului ce l'a primit din Berlin și se încearcă din nou a ajunge cu cabinetul din Petersburg la o înțelegere, care va avea în sfârșit se formeze basa pentru proiectele ce în praxă se vor și pute executa. Pasul Porții nu e deci altceva, decât o încercare ca toate celelalte încercări fără rezultat de până acum.

După o împărtașire ce o primesc din București „Pol. Korr.” cercurile, care stau foarte aproape de prințul Ferdinand de Coburg și de guvernul bulgar, sînt de părere, că toate greutățile vor fi în curând înlăturate. Bulgarii pun îndeosebi mare preț pe vizitele ce le-au făcut prințului reprezentanții statelor balcanice, privind într-acele un semn prețios, că respectivele guverne sînt hotărîte, a interveni în mod loial la cas că emigranții bulgari de pe teritoriile învecinate se vor încerca a conturba liniștea internă a Bulgariei. În Sofia se ține ca sigur, că rezultatul alegerilor pentru Sobranie va fi favorabil și se speră, că acela va face o bună impresiune asupra străinătății, prin ceea-ce se va întări în mod considerabil și încrederea în menținerea actualei ordine în Bulgaria.

Cât pentru Rusia însăși, ea amenință din nou. Organul oficalului de externe rusesc „Le Nord” din Bruxella dăce, că Rusia ar pute să iee dela Germania exemplul de a-și lua în Bulgaria satisfacțiune pentru ofensele ce a îndurat; o va face aceasta însă numai după-ce vor fi exhaustate toate celelalte mijloace.

Vorbind de relațiunile germano-rusesci, „Kölnische Zeitung” expune, că lumea ar da o prea mare importanță bunăvoinței rusesci față cu Germania, dacă ar crede, că rămânerea întălnirii celor trei împărați ar fi fost o desiluzionare pentru Germani. Noi — continuă foaia germană — am privit la ea cu neplăcere și după-ce nu s'a întâmplat, nu am vărsat nici o lacrimă. Germania e aplecată a-și afirma actuala ei posesiune, pe cât numai se poate în pace cu toată lumea, dar' în cas de nevoie și cu armele în mîni. De aceea ea face în Bulgaria o politică credincioasă tractatelor, fără de a conta la mulțumita Rusiei, singur numai din interes german. Din relațiunile germano-rusesci s'au sondat toate sentimentalitățile, dar' dispoziția anti-rusească, care e răspândită în toate straturile poporului german, încă n'a fost în stare, de a scoate pe principele de Bismarck din politica sa de tractate.

Întocmai ca Francia a voit și Rusia să-și pună pe probă capabilitatea de războiu prin o mobilizare de probă. Cam același număr de trupe ca în Castelnandary a fost concentrat și în Sebastopol și tot cam deodată s'au întemplat pe ambele câmpuri de războiu lupte

și ciocniri și s'au raportat învingeri și triumfuri. Într-o privință însă în Rusia s'au petrecut lucrurile altcum ca în Francia. Acolo totul are înfățișarea, ca și când n'ar fi numai o aparență, ci serioasă — corăbii au fost aruncate în aer nu fictiv ci în faptă, și ruinele lor vor acoperi încă mult timp armamentele și porturile.

La granițele franco-germane s'a întâmplat din nou un incident, care caracterizează pe deplin relațiunile dintre Francia și Germania. Diarului „Le Temps” i-se împărtașese din Epinal: Un sublocotenent de Dragoni din garnisoana Luneville, care a fost învit în Raov. la vînătoare, a stat cu gonașul lui aproape la granița germană. Vînătoarea avea chiar să se înceapă, când deodată se descărcară trei pușcături de pe teritoriul german. Gonașul fu ucis, sublocotenentului îi fu împușcat un picior. Medicii au declarat, că ranele au fost cauzate prin arme de războiu. Piciorul sublocotenentului trebuie amputat. Cercetarea s'a început. Comunele dela granița franceză sînt viu agitate. După cele din urmă sciri, pușcăturile par a se fi descărcat de către păzitori dela vama germană.

O nouă lovitură.

Cetăm în „Siebenbürgisch-Deutsches Tageblatt” sub titlul „O nouă lovitură dată legii pentru naționalități” următorul prim-articol:

Într-o zi frumoasă din anul al douăzecilea al noii constituțiuni ungare, Măriei Sale dlui conte Gavriil Bethlen, presidentul „Kultur-egylet”-ului ardelenesc și comite suprem al comitatelor Tirmava-mare și Tirmava-mică îi vine sublimul cuget, că de ar fi frumos, dacă oficiile de dare reg. ung. vor eptui plățile numai pe lîngă cuitanții scrise în limba lui Arpad. Gîndul și executarea i-a fost una. Dl fîșpan poruncește prin ordinațiune tuturor oficiilor de dare aflătoare în comitatele stăpînite de dînsul, ca de aici înainte, să primească numai cuitanții maghiare, ear' cuitanțelor scrise în românește ori nemșesce, să li se denege solvirea.

Nu scim ce își vor fi gîndit singuratici când au fost trimiși acasă de către oficiile de dare reg. ung. pentru-că cuitanțele lor erau scrise în românește ori nemșesce. Scim însă că unul din acestia, nu a suferit ca se i-se respingă cuitanța, ci i-s'a luat libertatea a întreba cu ce drept se respinge cuitanța lui scrisă în nemșesce.

Acesta a fost, precum ni se scrie din Mediaș, societatea pentru economii și anticipațiuni de acolo, care făcînd recurs în contra acestei respingeri dovedește, că dispozițiunea din cestiune nu se poate motiva prin nici o lege existentă, prin urmare e ilegală. Forul la care s'a apelat, direcțiunea financiară reg. ung. din Sibiu, cu toate că articolul de lege 44 din 1868 există acum de 19 ani, nu a știut ce sentență se aducă în afacerea aceasta, ci se adresă înaltului ministriu de finance cerîndu-i dispozițiunile de lipsă.

Acum, acest ultim for în materie de finance a hotărît, ca oficiile de dare ce aparțin competenței direcțiuni financiare din Sibiu, de aici înainte se honoreze numai cuitanțele scrise în limba maghiară. Căci — astfel sună motivarea nemai pomenită — articolul de lege 44 din 1868 „despre egala îndreptățire a naționalităților” spune anumit cari sînt favorurile făcute naționalităților nemaghiare din Ungaria, ear' între aceste favoruri nu este enumerat dreptul de a se scrie și susține oficiilor de dare reg. ung. cuitanțe în vre-o limbă nemaghiară, prin urmare, oficiile de dare reg. ung. sînt avise a primi numai cuitanțe scrise în unguresce.

Nu cunoaștem încă textul acestei minunate dispozițiuni, de aceea dăm dreptul naturilor sceptice de a socoti ordinațiunea aceasta drept o scortitură tendențioasă ori cel puțin o exagerațiune sau informațiune falsă a foaii noastre, căci nimeni nu se va îndoi, că atât cuprinsul cât și motivarea dispozițiunii e un ceva ne mai pomenit.

Ne-am obișnuit însă în decursul celor din urmă douăzeci de ani, ca o aparițiune pe terenul „egalei îndreptățiri a naționalităților” fie ea cît de groasnică să nu o ținem de imposibilă, de aceea ne permitem a privi și a examina și ordinațiunea aceasta ca un fapt. Împregiurările ce domnesc în Ungaria ne-au făcut aderenții axiomei: *credo, quia absurdum est*, va să dăcă, eu cred pentru-că e un lucru absurd. Împărtașirea ce ni-o face în materia aceasta „Ellenzék” din Cluj ne dă voie ca să credem toate, nefind ea până acum desmîntită din parte oficială.

Tocmai presa maghiară nu a esitat, acum în zilele din urmă, de a accentua sfințenia legilor

*) Ce oameni cu tact acești Prelați!

Red. „Tribunei”.
**) Public maghiar și poliție română: bună comparație!
Red. „Tribunei”.

ale statului acestuia amenințând cu închisoare, moarte și câte toate pe aceia, cari îndrăzniți fiind le vor desconsidera ori le vor călca. Cât de adânc ne-a jignit câte o lege mai vârtos din cele mai nouă, noi totdeauna ne-am pus pe teren legal și o facem aceasta și de astădată întrebând numai: Este ori nu îndatorat fiesce-care cetățean și fiesce-care dirigătorie din Ungaria a respecta legile sancționate? Dacă este îndatorat, atunci și cele mai înalte organe ale guvernului are să-și țină drept directivă, legea și numai legea în toate afacerile lor, ba după punctul de vedere comun, totemai dirigătoriile statului cele mai înalte, fiind organele executive ale legilor, sunt îndatorate a fi totodată și păzitorii publici ale acestora.

Aici vor obiecționa unii, că poate în cazul amintit relativ la cuitanțele maghiare, înțelesul articolului de lege 44 din 1868 a fost întunecat, ear' ministerul reg. ung. de finance 'la talmăcit așa, precum după convingerea lui a putut fi talmăcit. Obiecțiunea aceasta e însă imposibilă, dacă nu se intenționează ca lucrurile să se pună în cap. Este imposibil de a presupune, că oficiile de dare reg. ung. 19 ani să fi primit cuitanțe scrise în românește și nemțesce, dacă litera și înțelesul legii le-ar fi oprit aceasta. Presupunerea aceasta e imposibilă și de aceea, pentru-că curentul sêlbatic de maghiarizare ce crește acum din an în an n'a putut să peardă din vedere un privilegiu atât de bine venit pentru răspândirea limbii maghiare pe calea oficiilor de dare va să ăică pe cale legală folosindu-se altcum curentul acesta de multe-ori de căi ilegale. Doar' numai acum după folosirea de 19 ani a legii pentru naționalități s'a pogorit duhul sfânt și s'a relevat în scopul buneii talmăcirii a legii mai atâtău unui singur om din Ungaria și acest om e totemai presidentul „kultur-egylet”-ului maghiar ardelenesc?

Apoi ce să ăicem despre motivarea dispozițiunii absurde, făcută de ministerul de finance!

Aceasta e o batjocură la adresa tuturor regulilor inventate de știință și de mintea sănătoasă pentru a talmăci legi. Ne permitem mai atâtău întrebarea: Pe care paragraf din articolul de lege 44 din 1868 se întemeiază cererea, ca cuitanțele să se facă numai în ungurește? Un astfel de paragraf n'a putut să-l afle nici dl comite suprem Gavril Bethlen și nici direcțiunea reg. ung. fin. aflară din Sibiu cu toată bunăvoința de a-l afla. Și în urma acestei zadarnice căutări, cei din ministerul de finance au venit la ingenioasa idee de a argumenta: fiindcă articolul de lege 44 din 68 nu permite nicăiri naționalităților nemaghiare a se folosi de cuitanțe în limba lor, nici chiar încât privesc afacerile ce le au cu oficiile reg. ung. de dare, aceste au să primească numai cuitanțe scrise în ungurește.

Dacă chiar am voi să întrebuițăm modul acesta iesuitic de a talmăci legile, atunci ar trebui să întoarcem concluziunea și să ăicem: fiindcă articolul de lege 44 din 1868 nu dă oficiilor reg. ung. de dare nicăiri dreptul de a cere dela naționalitățile nemaghiare, cuitanțe scrise ungurește, aceste sunt avise a primi și cuitanțe scrise în vre-o limbă nemaghiară, — ori: fiindcă legea nu opresce naționalităților nemaghiare a se folosi în comunicațiune cu oficiile reg. ung. de dare de cuitanțe scrise în limba lor, ele pot să se folosească de limba lor după plac. Căci articolul de lege 44 din 1868 despre „egala îndreptățire a naționalităților” chiar după cuvintele care este introdus voiesce: „neatinsa egală îndreptățire a tuturor cetățenilor față cu toate celelalte rapoarte”, ear' excepțiuni în favorul limbii statului face numai „incât cere unitatea țerii, încât cere posibilitatea practică a guvernului și a administrațiunii, precum și punctualitatea în materie de justiție.” Ear' acela, care nu este pe deplin lămurit despre acest înțeles al legii, nu descrie analogia §§. 7—12 a legii, care privesc scrisorile către jurisdicțiuni, acela să va pută lămuri din alinea 1 a §. 23, care sună:

„Fiesce-care cetățean al țerii poate să-și facă scrisoarea către comuna sa proprie, către dirăgătorile bisericesci și jurisdicțiuni, către organele lor și către guvernul țerii în limba sa proprie.”

Dacă este admis mai marele drept, adecă ca cetățenii nemaghiari să se folosească de limba lor și în comunicațiune cu guvernul, atunci de sigur că acest drept cuprinde și aceea, ca o simplă cuitanță pentru un oficiu de dare să se facă în limba proprie.

Însă pentru-ce aceste năsuințe de a dovedi urdilor dispozițiunii amintite, că aceasta e un păcat față cu duhul și litera legii? Este doar' cu mult mai simplă motivarea francului organ de publicitate din Cluj, care ăice că cuitanțele maghiare sunt indispensabile pentru „scopul uniformității”. Această motivare e cel puțin mai onestă decât încercarea de a falsifica legea pentru naționalități, cu toate că ea presupune, că poporul e pentru funcționari.

Sărmanul popor! Dacă nu succede a se face respectarea legilor, atunci de sigur că poporul va avé să plătească scump măsurile aceste nouă. Căci deși la prima vedere cererea, ca cuitanțele să se facă ungurește apare neînsemnată și numai secundară, ea atinge adânc nu numai dreptul natural și cel legal dar' și puna poporului. Dacă se pretinde dela nemaghiari, dela țeranul român și german cuitanțe în limba maghiară, care acesta pre lungă cea mai mare bunăvoință nu le poate da, el trebuie să-și plătească talmăcirul acestiar pentru osteneala ce 'și-a făcut-o. Prin aceasta s'a înșirat un nou adaus la lanțul de fer făurit în contra nemaghiarilor, și cetățenii Nemaghiari sunt puși în dependență intelectuală și materială dela privilegiații lor concetățeni maghiari, la lanțul care înșoțesce pe bieții cetățeni nemaghiari ai acestei patrie dela leagăn până în mormânt

Cronică.

Maiestatea Sa Monarchul a dăruit din șatula Sa privată 800 fl. pentru fondul sârărilor din comitatul Hunedoarei, 200 fl. pentru sârării din Deva, 100 fl. pentru sârării din Hunedoara; societății de arheologie și istorie 300 fl.; pentru susținerea studenților sârăci 100 fl.; societății pompierilor din Puiu, Hațeg, Petroșeni și Brad 100 fl.

Sciri militare. Maiestatea Sa Monarchul s'a îndurat prea grațios a dispune — la cererea proprie — dispensarea Alteiței Sale imperiale și regale a arhiduceului Ioan dela comanda divisiunii de infanterie Nr. 3.

Numiri. Președintele tribunalului reg. din Sătmăr-Némethi a transferat la acest tribunal pe practicantul dela judecătoria cercuală din Baia-mare, Emeric Adorján. — Președintele tribunalului reg. din Panciova a numit la același tribunal de practicant în drept cu diurnă pe iuristul absolvent Ioan Jójárt.

Camera advocațională din Oradea-mare aduce la cunoștință, că avocatul din Oradea-mare Ludovic Winkler în urma decedării, s'a sters din lista acelei camere și de curator al cancelariei lui s'a numit avocatul din Oradea-mare Dr. Eduard Schweiger.

Furnisări pentru corpul c. r. de marină. Camera comercială din Brașov aduce la cunoștință tuturor cercurilor interesate, că mostre proiectate pentru corpul c. r. de măroși pro 1888 au sosit și stau expuse pentru publicul interesat în cancelaria camerei și se pot cerceta în toată ziua în timpul oarelor de oficiu.

Judecata Maiestății Sale. Maiestatea Sa Împăratul după terminarea manevrelor dela Deva a ăinut o vorbire comandanților sei, în care 'și-a exprimat părerea asupra prestațiunilor corpurilor de armată, cari au manevrat. Maiestatea Sa a ăis „Domnii mei Noi cu toții putem reprivi cu bucurie la perioada manevrelor de 3 zile și eu pot cu îndestulare să laud rezultatul favoritor, pe care-l-am văcut aici. Eu mulțumesc înainte de toate dlui arhiducele Albrecht pentru probata sa circumspecțiune și pentru multa cunoștință de lucru, pe care le a arătat cu ocaziunea conducerii acestor manevre. Tot așa mulțumesc eu șefului statului major pentru sprijinirea sa, mai departe mulțumesc celorlalți domni din statul maior, domnilor comandanți de corp, domnilor generali și tuturor comandanților pentru conducerea isteată a trupelor lor. Prestațiunile ambelor corpuri de armată M'au îndestulit în cel mai înalt grad. Ținuta lor, prestațiunile de marș într'un teren anevoios, atitudine în atac, precum înaintările și retragerile lor au fost într'adevăr brillante. Cu atrageri trupe, cari manevrează așa destoinic, dacă sunt conduse de un comandant bun, poți învinge totul; infanteria caută s'o laud de astădată de deosebire, s'o laud pentru eminențele și neîntrecutele sale prestațiuni; și asupra cavaleriei n'am decât să-mi exprim lauda Mea; tot așa artileriei nu pot decât să-i exprim cuvintele Mele de îndestulare. Resumând dar', eu M'afu îndestulit cu toate cele-ce am văcut și toate 'mi-au procurat o adevărată bucurie și eu vă dau încă odată, Domnii mei, mulțumirea și recunoșterea Mea. Adio, Domnii mei!”

Dela manevre. Regimentul de artilerie Nr. 12 s'a reintors ieri aici dela manevre.

Schimbări de garnisoană. Alaltăieri după amădi a plecat din Sibiu la Triest, în noua sa garnisoană, regimentul de infanterie baron Schönfeld Nr. 82. În locul acestuia va veni la Sibiu în garnisoană regimentul de infanterie Mecklenburg-Strelitz Nr. 31, care se recrutează din părțile Sibiiului și consistă din două părți Români și o parte Sași. Acesta a plecat din Viena spre Sibiu de asemenea alaltăieri după amădi. După o depeșă din Viena, regimentul a fost petrecut la gară de un public de tot mare, ear' în mersul spre gară s'au aruncat din toate ferestrele cu flori asupra oficerilor și a ficiorilor.

Statul precum și batalionul 3 al acestui regiment vor sosi aici mâine la amădi cu tren separat. Batalioanele 1 și 2 sosesc Joi la amădi. Statul regimentului va fi întâmpinat la gară de către magistrat, care va arangia Vineri în onoarea corpului oficerilor o seară socială în grădina Hermann. Feciorii regimentului primesc dela

oraș 200 fl. pentru îmbunătățirea menajiei pe o ăi. Fabricantul de bere Habermann spendează pe seama lor cinci hectolitri de bere.

Himen. Dl Silvestru Moldovan funcționar al băncii „Arieșana” din Turda 'și-a sêrbat cununia la 15 Septemvrie a. c. cu domnișoara Margareta Cigărean din Turda.

Telefon între Viena și Budapesta. Guvernul nostru a venit la idea să pună cu tot de-adsinul în realizare lucrurile, pentru de-a lega Viena cu Budapesta prin telefon. Deja s'au și pus la cale toate pregătirile să fac și planul e acela al liniei telefonice Paris-Bruxela. Așa dară abonenții din Viena și Budapesta nu preste mult vor fi puși în comunicațiune telefonică, care — dacă nu va obveni ceva întâmplământ rău — se va și începe în primăvara viitoare.

Necrologe. Artimon Blăjan paroch gr-cat. în Obregea, Ana Bogătan preteasă văduvă, Iudita Busoiu, preteasă gr-cat. în Buia, Maria Truța preteasă în Sâncel ca frați, Vasile Busoiu paroch gr-cat. în Buia, Diomidie Truța proprietar în Sâncel, și Ana Blășian, ca cumnați; Teodor, Artimon, Emilia, Victor, Cornelia, Iacob și Diomid ca nepoți, anunță cu inima frântă de durere, cumcă *Alimpiu Blăjan*, propopul Blajului gr-cat., directorul scoalelor preparandule — normale și de fete, fost în un lung șir de ani profesor gimnasial, asesor consistorial, și membru al asociațiunii transilvane pentru literatură și cultura poporului român în 21 Septemvrie a. c. după suferințe grele de un morb îndelungat, împătășit cu sf. sacramente a moribunților 'și-a dat nobilul seu suflet în mâinile creatorului, în etate de 59 ani plâns de frați, surori, cumnați, nepoți și numeroșii cunoscuți, cari 'l-au stimat și 'i-a stimat. Însmormântarea s'a făcut în 23 Septemvrie la 2 oare postmeridiene. Blaj 23 Septemvrie 1887. Fie-i țărina ușoară și memoria binecuvântată!!!

— Văd. Sofia Miculescu ca cumnată, Virgil și Romulus Miculescu ca nepoți și Iuliu Cristian Miculescu ca strănepot cu inima dureroasă anunță că *Ioanichiu Miculescu*, paroch român gr-or. în Budapesta, și asesor consistorial, după un morb scurt, Mercuri în 21-lea Septemvrie, seara la 10 oare, în etate de 64 ani în comuna Albert Irsa a repausat în Domnul. Scurtele rămășițe pământești ale defunctului se vor depune după rîtul gr-or. spre eterna odihnă în Budapesta, Sâmbătă la 24 Septemvrie a. c. d. a. la 4 oare, din capela cimiterului de lângă calea Kereșului. Budapesta 23 Septemvrie 1887. Fie-i țărina ușoară și memoria binecuvântată!!!

— *Maria Louisa Iechim* nasc. *Velieska*, a răposat după îndelungate și dureroase suferințe Duminică în 25 Septemvrie a. c. d. a. la 3/4 3 oare în vîrstă de 58 ani împătășită fiind cu sf. taine. Partea pămîntească a scumpei răposate se va însmormenta Marți în 27 Septemvrie a. c. d. a. la 3 oare după rîtul rom. cat. în progadia luteranilor. Sibiu, în 25 Septemvrie 1887. Mihail Iekim, ca consoț. Cornelius Iekim, ca fiu. Ludovic Velieska, proprietar, ca frate Ladislau Bruz, farmacist, ca nepot. (Piața mică Nr. 26.) Familia jalnică se roagă, a nu 'i-să face vizită de condolență.

Carabine nouă. Cetim în foile germane, că guvernul prusian a comandat la fabrica de arme din Spandau un număr însmănat de carabine pentru cavalerie, de un calibru ceva mai mărișor decât cele de până acum.

Mobilizare franceză. De abia s'a finit în Franția mobilizarea trupelor de armată și deja a început altă mobilizare a corpului căilor ferate. Ministerul de războiu al Franței a convocat pentru exercițiu secțiunea tehnică a IV-a a rețelei din partea răsăriteană a țerii. Franția are secțiuni nouă și destoinice în felul acesta, fiecare secțiune consistă din 1200 de oameni.

Raportul

primului secretar Ioan Pop Reteganul, către on. comitet de ajutorare cu abecedare și legendare a elevilor săraci dela scoalele române rurale, cu reședința în Rodna-veche, Transilvania.

(Urmare și fine.)

4. Cărți de Popescu cerură: 1. Petru Poenar, învățtor în Mercina 8 abecedare, 9 legendare; 2. E. Crișan și A. Moldovan din Șinca-veche 8 abecedare, 4 legendare, dar' la câteva zile după aceea ne scrise învățtorul dirigit de acolo, Ioan Pop, că numai de ale Blajului pot folosi, deci de aceea să le trimitem, ce s'a și întâmplat; 3. Ipate Todoran din Domin cere 22 legendare; 4. Nicolae Necrelescu din Moioș-Miclesci 15 abecedare, 5 legendare; 5. Teodor Opresan, învățtor în Laslăul-român 40 abecedare, 30 legendare; 6. Alexandru Vlad, învățtor Bănpatak 2 abecedare, 1 legendar; 7. Simion Câmpian, învățtor în Bouțar 15 abecedare, 5 legendare; 8. Florian Crainic, preot în Mihileu 15 abecedare, 5 legendare. Suma 103 abecedare, 81 legendare.

5. Cărți de ale d-lui I. Popescu se distribuira: 1. Celui de sub I=8 abecedare, 8 legendare, 1 exemplar Stupărit. 2. Celui de sub 4=15 abecedare, 5 legendare, 1 exemplar Stupărit. 3. Celui de sub 5=14 abecedare, 6 legendare, 1 exemplar Stupărit. 4. Celui de sub 3=6 legendare, 1 exemplar Stupărit. 5. Celui de sub 6=5 abecedare, 1 legendar, 1 exemplar Stupărit. 6. Celui de sub 7=15 abecedare. 7. Celui de sub 8=10 abecedare. Suma 67 abecedare, 26 legendare, 5 exemplare Stupărit.

Așa dar': 1. Bani au încurs: 145 fl. 40 cr. 2. Bani s'au spesat: 131 fl. 90 cr. Mai sunt bani gata: 13 fl. 50 cr., cari s'au depus la casa de economii „Rodna-veche” și for-

mează basa capitalului pentru anul școlastic 1887/8.

3. Cărți au cerut 40 de învățători și adică: a) de ale lui Petri 264 abecedare, 130 legendare; b) de ale Blajului 189 abecedare, 103 legendare; c) de ale lui I. Popescu 103 abecedare, 81 legendare. Suma cărților cerute 556 abecedare, 314 legendare.

4. Cărți s'au distribuit: 1. de ale lui V. Petri 152 abecedare, 44 legendare; 2. de ale Blajului 170 abecedare, 36 legendare; 3. de ale lui I. Popescu 67 abecedare, 26 legendare. Suma cărților distribuite: 389 abecedare, 106 legendare.

S'au mai distribuit 7 exemplare din Stupăritul d-lui I. Costin și mai sunt în deposit aici: 1 legendar de Blaj, 1 legendar de Popescu, 2 exemplare Stupărit, 8 abecedare de Blaj și 12 abecedare de Petri.

Aducând acestea la cunoștință on. comitet, mă rog ca rațiociniul acesta să fie studiat și aflându-se acurat — să se verifice.

Rodna-veche, 2 Iulie 1887.

Cu toată stima

Ioan Pop Reteganul,

primul secretar al comit. de ajutorare.

Censurându-se socotelile și aflându-se în deplină regulă, acest raport se ia spre știință și se decide a se publica prin ăiarele române, dimpreună cu apelul ce urmează.

Rodna-veche, 2 Iulie 1887.

Porcius m. p., I. Pop Reteganul m. p.,
președinte. secretar primar.

Gerasim Domide m. p.
Pamfilu Grapini m. p.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI”

(De ieri.)

Budapesta, 26 Septemvrie n. Monarchul a sosit ieri aici. Înainte de amădi a primit pe Kálnoky, pe Bylandt-Rheidt și pe Tisza în audiență mai lungă.

Paris, 26 Septemvrie n. După împărțirile jurnalelor, de pe teritor german s'au descărcat nesce pușcături asupra unui sublocotenent de Dragoni din Luneville. Sublocotenentului 'i-s'a vulnerat piciorul. Gonașul ce stătea lângă el fu ucis. Va fi de lipsă amputarea piciorului sublocotenentului.

Constantinopol, 26 Septemvrie n. Posta a propus guvernului rusesc trimiterea unui comisar rusesc în Bulgaria, pe care îl va sprigini comisarul suprem turcesc. Dacă puterile ar înșista, acelaia 'i-s'ar pută da și un comisar al unei a treia puteri, eventual s'ar pută forma și o comisiune din delegați de ai puterilor. Nouele alegeri se vor exscrie și apoi Sobraniei se va impune alegerea unuia dintre acei trei prinți, asupra căroră s'au unit deja puterile. În comunicațiune se prevăd și măsuri coercitive pentru Bulgaria.

București, 26 Septemvrie n. Arhiducele Albrecht a plecat aseară. Regele a petrecut pe arhiducele la gară, unde se aflau toți miniștrii și dignitarii statului.

Paris, 26 Septemvrie n. Impușcături le-au descărcat păzitori de păduri germani, care credeau, că au de a face cu hoți, care n'au răspuns la provocările lor. Acțiunea diplomatică s'a introdus.

(De ađi.)

Strassburg, 27 Septemvrie n. Împărțiri autentice întăresce, că vânătorii au făcut întrebuințare de pușcă, creșd că au de a face cu braconieri, care se poartă în părțile acele foarte îndrăzneți și necruțători față cu personalul de forierie.

Bruxella, 27 Septemvrie n. Guvernul va proiecta introducerea obligamentului militar personal și înființarea duor regimente de artilerie.

Madrid, 27 Septemvrie n. Indigenii din Ponape (insulele caroline) s'au resculat în contra spaniei. Garnisoana insulei a fost de 50 oameni. Indigenii uciseră pe guvernor, care era căpitan de fregată, și vulnerară pe o a doua persoană. Despre soarta restului garnisoanei nu se știe nimic pozitiv. Numai doi soldați 'și-au mântuit viața înțotând spre mal. Se presupune, că indigenii au fost de către străinii ce locuesc pe insulă îndemnați a se rescula.

Paris, 27 Septemvrie n. Se asigură, că având o întrevorbire cu Flourens, Münster se-și fi exprimat regretul seu personal și se mai fi adăugat, că guvernul desigur va da nămaidecât satisfacție, cercetând întru cât s'unt culpabili agenții lui.

Redactor responsabil: **Aurel Popa.**

Extrase bisericesci-scolare.

Posturi vacante.

— Pentru ocuparea posturilor de învățători la scoalele confesionale gr.-or. din comunele mai jos însemnate ale protopresbiteratului Zarandului. (Archidieceasă):

1. București, cu salariu anual de 120 fl. cuartir gratuit și 2 orgii de lemne.

2. Căinel, cu salariu anual de 100 fl. cuartir gratuit și 2 orgii de lemne.

3. Grohot, cu salariu anual de 160 fl. cuartir gratuit și 2 orgii de lemne.

4. Tomnatec, cu salariu anual de 200 fl. cuartir gratuit și 2 orgii de lemne. — A se adresa până la 25 Septembrie st. v. a. c. la protopresbiterul tractului: Vasile Dămian, în Brad.

— Pentru ocuparea posturilor de învățători la scoalele confesionale gr.-or. din protopresbiteratul Orăștiei. (Archidieceasă):

1. Măgura cu filia Geledinți (Losád) cu salariu anual 200 fl. v. a. cuartir și lemne necesare.

2. Dâncu-mic, cu salariu anual 200 fl. v. a. cuartir și lemne necesare.

3. Tămășasa, cu salariu anual 200 fl. v. a. cuartir și lemne necesare.

4. Mărtinescu cu filia Turmaș, salariu anual 150 fl. v. a. cuartir și lemne necesare.

5. Acmaru, cu salariu 200 fl., cuartir și lemne de foc. — A se adresa până la 5 Octombrie st. v. a. c. la protopresbiterul tractului: Nicolai Popovici, în Orăștie. (Szász-Város).

Economic.

Piața din Mediaș, 22 Septembrie. Grâu hectolitru fl. 4.50 până fl. 5.—; grâu mestecat fl. 3.70 până fl. 3.90; secară fl. 2.60 până fl. 2.80; orz — până fl. —; ovăși fl. 1.50 până fl. 1.60; cucuruz fl. 4.— până fl. 4.25; semințe de cânepă fl. — până fl. —; crumpenele fl. 1.20 până fl. 1.50; mlaia hectolitru fl. — până fl. 7.—; mazerea fl. 3.50 până fl. 4.—; fasolea fl. 4.50 până fl. 5.—; linteia fl. — până fl. —; chiminul (săcăreana) fl. — până fl. 40.—; sâmbura fl. 60.—; cânepa fl. 33.— până fl. 36.—; fână fl. 1.20 până fl. 1.40; săpunul 100 bucăți fl. 20.— până fl. 40.—; spiritul gradul 9 cr.; carnea de vită chilo 26 până 32 cr.; carnea de vițel 24 până 36 cr.; carnea de porc 40 cr.

LOTERIE.

Tragerea din 24 Septembrie st. n.

Budapesta: 47 38 61 72 49.

Piața cerealelor din Portul Brăila.

Raportor Nicolai V. Perlea, Brăila.

Operațiile efectuate în 11 Septembrie v. 1887.

Vânzătorii	Cumpărătorii	felul	hectol.	greut. libru	prețul lei în aur
T. Dimitriad	Peirano	Grâu	800	59 ¹ / ₂	8.50
Grosavici	Schmierer	"	6200	61 ⁵ / ₈	9.77 ¹ / ₂
Ilief	Fulga	"	2000	62 ⁵ / ₈	11.75
Gardeli	Carnavali	"	2500	62	10.75
"	"	"	2500	62 ⁵ / ₈	11.—
"	"	"	1900	63 ¹ / ₄	11.25
"	L. Mendl	"	2000	60 ¹ / ₂	8.80
"	"	"	1800	60 ⁵ / ₈	8.75
Matei	G. Mendl	"	2300	60 ¹ / ₄	9.55
Vrioni	Peirano	Săcară	2000	59 ⁵ / ₈	6.60
Silberstein	Nicolopulo	Cinquin	2000	63	7.20
Marghiloman	"	Orz	900	51 ¹ / ₄	4.75
Giuvara	I. Dreifus	"	2000	48	4.80

Agilul 13.45—13.50 la %.

Bursa de Budapesta

din 26 Septembrie st. n. 1887.

Rentă de aur ung. 6%	100.05
" " hârtie " 4%	87.—
" " hârtie " 5%	150.—
Împrumutul căilor ferate ung. (1-a emisiune)	98.50
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	126.—
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	114.25
Bonuri rurale ung.	104.50
" " cu cl. de sortare	104.50
" " bânățene-timișene	104.50
" " cu cl. de sortare	104.50
" " transilvane	104.50
" " croato-slavone	104.50
Despăgubire pentru dițina ung. de vin	100.—
Împrumut cu premiu ung.	122.25
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	123.50
Renta de hârtie austriacă	81.10
" " argint austriacă	82.50
" " aur austriacă	112.50
Losurile austr. din 1860	136.—
Acțiunile băncii austro-ungare	880.—
" " de credit ung.	286.50
" " " austr.	281.90
Scrișuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“	102.—
Argintul	—
Galbeni împărătești	5.94
Napoleon-d'ori	9.95
Mărci 100 imp. germane	61.50
Londra 100 livres sterline	126.—

Bursa de Viena

din 26 Septembrie st. n. 1887.

Renta de aur ung. 6%	100.05
" " hârtie " 4%	87.95
" " hârtie " 5%	150.—
Împrumutul căilor ferate ung. (1-a emisiune)	98.40
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	126.—
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	114.25
Bonuri rurale ung.	104.30
" " cu cl. de sortare	104.20
" " bânățene-timișene	104.50
Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare	104.50
" " transilvane	104.30
" " croato-slavone	104.75
Despăgubire pentru dițina ung. de vin	100.—
Împrumut cu premiu ung.	122.40
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	123.20
Renta de hârtie austriacă	81.10
" " argint austriacă	82.35
" " aur austriacă	112.50
Losuri austr. din 1860	136.—
Acțiunile băncii austro-ungare	882.—
" " de credit ung.	287.—
" " " austr.	282.10
Argintul	—
Galbeni împărătești	5.96
Napoleon-d'ori	9.95 ¹ / ₂
Mărci 100 imp. germane	61.52 ¹ / ₂
Londra 100 livres sterline	125.85

Cursul pieței din Sibiu

din 27 Septembrie st. n. 1887.

Hârtie-monetă română	Cump.	8.66	vând.	8.67
Lire turcești	"	11.20	"	11.25
Imperiali	"	10.20	"	10.25
Ruble rusești	"	1.11	"	1.11 ¹ / ₂

Sz. 137/1887.

[495] 1—3

Arverési hirdetmény.

Alulirott királyi közjegyző ezennel köztudomásra hozom, hogy néhai nagy-szebeni lakos Matza János hagyatékához tartozó 2442 fitra becsült borkészlet és hordók folyó évi október hó 6-án d. é. 10 órakor a Honterus utca 6-ik házszám alatti pincehelyiségben becsértéken felül vételárban azonnali készpénzbeli fizetés mellett árlejtés útján elfognak adatni.

Az árverési feltételek irodámban (fleichergasse 29 h. sz.) a hivatalos órák alatt bármikor betekintheők.

Nagy-Szeben, 1887 Szeptem. 25-év.

Zágoni Gábor,
kir. közjegyző.

Concurs.

[493] 1—2

Pentru ocuparea postului de învățător în clasa I-mă a scoalei confesionale gr.-cat. din Ilva-mare cu următoarele emolumente:

- Salar anual 250 fl.
- cuartir
- 4 orgii lemne de foc.

Petenții la acest post se-și aștearnă suplicile lor provădate cu atestat de calificare până la 9 Octombrie st. n. 1887 la senatul scol. conf. gr.-cat. din Ilva-mare.

Președintele senatului:

Balu m. p.

Nr. 184/1887.

[494] 1—3

Avis.

P. T. acționari ai institutului de credit și economii „Arieșana“ din Turda, cari încă n-au plătit vîrsămîntul al III-lea, expirat în 24 August a. c., sînt provocați a plăti acest vîrsămînt, dimpreună cu interesele de întîrziere, (până ați 6 cr. de acțiune) în timpul cel mai scurt, căci în cas contrar vor fi provocați direct ad personam, ca se-și achite vîrsămîntul, conform §. 11 din statute.

Turda, 23 Septembrie 1887.

Direcțiunea institutului de credit și economii „Arieșana“.

D. St. Șuluțiu, S. Moldovan,
direct. execut. secretar.

Avis.

[492] 3—3

În cancelaria subscrisului poate fi aplicat numai decît, un candidat ori practicant de advocatură — în event un fost ampoiad judiciar vîrsat în afacerile cancelariei.

De a se adresa la subscrisul:

Turda, în 19/9 1887.

Anania Moldovean.
advocat.

Institut tipografic în Sibiu.

[347] 20

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- Nr. 1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș. elegant. Un exemplar 40 cr. sau 1 leu nou.
- Nr. 2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 4. **Pipereș Pătru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 5. **Păcală și Tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 8. **Colăcărul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Nr. 9. **Flica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Nr. 10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 12. **Îndrăgășul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 13. **Blăstem de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 14. **Bunica** de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar 1 fl. sau 3 lei noi.
- Nr. 15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 16. **Din bătrani.** Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 19. **Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 20. **Un pețitor îndrăgăș.** Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 21. **Prietinul meu Vîntură-Teară.** Din nouvelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 22. **Scăpăratoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Nr. 25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 26. **Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Nr. 27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Nr. 28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 29. **Sgărcitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Nr. 30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 31. **Nuscul-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul.“ Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 32. **Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul.“ Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 35. **Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 38. **Dina mărăgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 42. **Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vîndătorilor, se dă rabatul cuvenit.

DICTIONAR

român-germân și germân-român

de

Sab. Pop. Barcianu,

odin. paroch gr.-or. în Reginari, asesor consistorial etc.

Revidat și completat

de

Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germână.

704 pagini.

Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

NB. Pentru trimiterea prin poștă 20 cr. v. a. de exemplar.

Partea II. germână-română, se află sub presă.

Tipărituri:

- Certificate pentru pasaporturi 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
- Inventare 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
- Obligațiuni (cu scara de timbre pentru intabulări) 1 conț (à 25 coale) . 50 cr.
- Consemnări sumarice despre dări (sommás kimutatás) 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
- Protocoloale de zalogire (zálogolási jegyzőkönyv) 1 conț (à 25 coale) . 50 cr.
- Citațiuni pentru primării comunale 1 conț (à 25 coale) 50 cr.
- Hagyatéki kimutatás 1 conț (à 25 coale) 60 cr.
- Filera de inmanuare 1 conț (à 25 coale) 44 cr.
- Protocol de pertractare 1 conț (à 25 coale) 44 cr.
- Protocol pentru pasapoarte de vite 1 conț (à 25 coale) 50 cr.
- Testimoniu pentru scoalele populare una sută 80 cr.
- Testimoniile de școală 1 conț (à 25 coale) 40 cr.

Antistiile comunale sînt rugate a ne onora cu comande numeroase.